

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Homenatge als republicans perseguits pel franquisme

Palau del Parlament, 16 d'abril de 2012

La presidenta

Membres de la mesa, diputades i diputats dels diversos grups parlamentaris, president de l'Associació pro Memòria als Immolats per la Llibertat a Catalunya, membres de la junta directiva, membres de les diverses entitats memorialistes, amigues i amics, un any més ens trobem avui aquí una tarda del mes d'abril per homenatjar les persones que van ser perseguides a causa de la guerra civil.

És un acte senzill, però un acte emotiu, i un acte que jo voldria, i segur que vostès també, que fos de record, de memòria i de dignitat democràtica.

Voldria aquí recordar dues dates que en aquesta etapa recent de la nostra democràcia són significatives per al Memorial Democràtic i per a les persones que conformen l'associació que, conjuntament amb el Parlament, any rere any, organitza aquest homenatge.

La primera és l'any 1981, quan l'Associació pro Memòria, que ja existia, o sigui fa més de trenta anys, va encarregar a un escultor aquest obra, i la hi va encarregar no per al Parlament de Catalunya, sinó per situar-la al fossar de la Pedrera. Però no va ser així. Dos anys després, l'any 1983, el primer president del Parlament de la Generalitat recuperada, el president Heribert Barrera, va signar un acord amb vostès perquè aquesta escultura, l'original, fos instal·lada aquí, al pati de la biblioteca del Parlament, perquè d'alguna manera volia que representés el poble de Catalunya. I així es va fer l'any 1984. D'aquesta escultura, se'n va fer una rèplica en bronze que, aquesta sí, és al fossar. Aquesta data jo crec que és important, i també recordar-la enguany, perquè, com sabem tots, el president Barrera ens va deixar, va traspasar fa menys d'un any. Ell va ser el primer president del nostre Parlament recuperat, i va ser una persona, un català, que va lluitar per les llibertats i els drets civils de Catalunya.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I l'altra data és la del 2007. Enguany és la sisena edició d'aquest acte. La primera va ser el 2007, amb la presentació d'un llibre que, si no ho recordo malament, té per títol 'Justícia, no venjança', perquè al principi semblava que es volia anar cap a la venjança, però després tots en dèiem "memòria", "record", "història" o "justícia". I en aquella presentació, el president del Parlament, el president Ernest Benach, es va comprometre a fer cada any aquest acte perquè, any rere any, els parlamentaris, les persones perseguides, els seus familiars i l'entitat organitzadora, l'entitat que ha lluitat sempre per la recuperació de la memòria, tinguessin un dia, pels volts del 14 d'abril, per fer aquest homenatge.

Són dues dates importants en el sentit que demostren l'interès i la voluntat del Parlament de Catalunya de ser al costat de les persones i les famílies que avui són representades per l'Associació pro Memòria als Immolats.

Aquest acte, com he dit, és un acte de record, de memòria, un acte amb el qual volem honorar les persones i les famílies que van patir represàlies, que van patir la persecució fins a la mort, que van patir l'exili, que van patir depuracions acadèmiques i culturals i que són en el nostre record; persones conegudes i persones que no són conegudes públicament però que van patir aquestes represàlies. Avui és un acte d'homenatge a ells.

I des d'aquí, i en nom del Parlament de Catalunya, vull refermar la voluntat de la cambra, dels representants del poble de Catalunya, de concòrdia, diàleg i construcció comuna d'aquest país.

Responent d'alguna manera a la reivindicació que almenys l'any passat i aquest, essent jo presidenta del Parlament, el senyor Pere Fortuny ens ha fet, i que ell sap que n'hem parlat sovint, hem intentat buscar-hi i trobar-hi solucions, que no són fàcils. Però ell és una persona perseverant, una persona constant, una persona que continuarà lluitant per aconseguir això que ell creu que és de dret, i penso que té raó. Per tant, avui, davant de representants de la major part de grups parlamentaris, em comprometo a intentar trobar-hi una solució, que ja sap que no passa només pel Parlament de Catalunya, però que sí pot servir com a esglaió a seguir en el Congrés dels Diputats. Per tant, des d'aquí em comprometo que entre tots els grups parlamentaris reiniciem el camí per procurar que sigui el govern de l'estat –jo diria més aviat el govern de l'estat que no pas els tribunals de justícia, dels quals ja tenim una resposta– qui busqui una solució a les seves demandes.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I res més. Els agraeixo la seva presència avui aquí i la seva perseverança. I desitjo que, si és possible, l'any vinent com a mínim haguem fet una part d'aquest camí.

Moltes gràcies.